

ΑΙ ΑΣΘΕΝΕΙΑΙ ΤΩΝ ΤΕΚΝΩΝ ΜΑΣ.

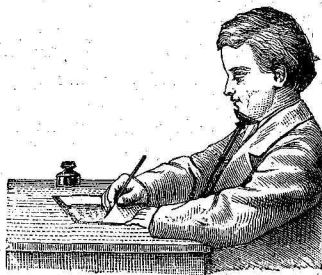
(συνέχεια).

Οὐχί σπανίως καὶ ἡ λεγομένη „κυρτὴ ράχις“ ἀναγράφεται μεταξὺ τῶν ἐν τοῖς σχολείοις ἀναπτυσσομένων νοσημάτων, κατεβλήθησαν δὲ μέχρι τοῦδε πολλὰ προσπάθειαι καὶ ἐκ μέρους τῶν ἱατρῶν καὶ ἐκ μέρους υγιεινόντων πρὸς ἀποσόβησιν τῶν ἐντεῦθεν προερχομένων κινδύνων διὰ τὰ ἀναπνευστικὰ καὶ τὰ ὄργανα τοῦ ὑπογαστροῦ. Ὁ Χῦτερ, ὁ Λόρινσερ καὶ ἄλλοι ὑπέδειξαν τὴν σοβαρότητα τῶν συνεπειῶν τοιαύτης διαρκοῦς κυρτώσεως τῆς σπονδυλικῆς στήλης, γινομένης διὰ τῆς ἀνωμάλου συμπίεσεως τῶν σπονδύλων καὶ βλαβερὰς προκαλοῦσης τὴν πραγματικὴν καὶ ἀτυχῶς ἀθε-

τερον μέρος μάλιστα τὸν κάλαθον κατακαθισμένον, οὕτως ὥστε μόνον νὰ φαίνωνται αἱ ἀναπνευστικαὶ κινήσεις εἰς τὰ ἐγγὺς τῆς κλειδὸς μέρη. Ὁ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει διαπρεπὴς ἱατρός Σρέμπερ, ὁ δικαίως ἀποκληθεὶς „διδάσκαλος τῆς καλῆς τοῦ σώματος μορφῆς“ λέγει ὅτι δὲν ἀρκοῦσι μόνον νοουθεσίαι καὶ συμβουλαί, ἵνα το παιδίον πεισθῇ καὶ ἀναγκασθῇ νὰ κάθηται πάντοτε εὐθυτενῶς. Διὰ νὰ τὸ ἐμποδίσῃ λοιπὸν τοῦ νὰ κύπτῃ καταγινόμενον κατ' οἶκον περὶ τὰς σχολικὰς τοῦ ἐργασίας, κατεσκευάσεν „ὀρθοστάτην“ τινὰ, σκοπὸν ἔχοντα νὰ κωλύῃ τὸ παιδίον τοῦ νὰ πλησιάζῃ μὲ τὸ

Σχῆμ. 4.

Σχῆμ. 5.

Σχῆμ. 6.

Σχῆμ. 7.

Σχῆμ. 8.

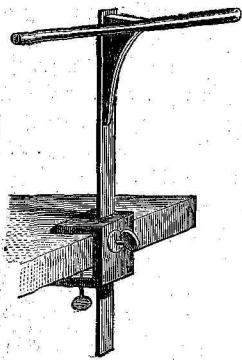
ραπειτον κύφωσιν. Ἄνδρες σοφοὶ καὶ ἐμβριθεῖς, ὅλον τὸν βίον των εἰς τὴν μελέτην τῶν κυρτώσεων τῆς ράχεως ἀφιέρωσαντες, λέγουσιν ὅτι ἡ πῆρσις αὕτη παρατηρεῖται κυρίως εἰς τὰ πρῶτα τῆς μαθητείας ἔτη. Ἄν τὸ κακὸν δὲν προληφθῇ ἐγκαίρως, ἡ πῆρσις παραμένει καὶ καταντᾷ ἀνίατος οὐ μόνον τὴν συμμετρίαν καὶ τὴν ἁρμονίαν τοῦ σώματος παραβλάπτουσα, ἀλλὰ καὶ παρεμποδίζουσα τὴν ἐλευθέραν λειτουργίαν τῶν πνευμόνων, ἰδίᾳ δὲ τῶν κορυφῶν αὐτῶν, ὅθεν ἄρχονται παντὰ τὰ σοβαρὰ στήθια νοσήματα.

Εἶνε, τῇ ἀληθείᾳ, λυπηρὸν καὶ ἀξιοθρήνητον, ἀλλ' ὁ ἱατρός πρέπει νὰ τὸ ὁμολογήσῃ, ὅτι πολλάκις προσκαλεῖται νὰ ἐξετάσῃ ἰσχνὰς, ὑψηλὰς καὶ ὠχρὰς μαθητρίδας, εὐρίσκει δὲ αὐτὰς ἐχούσας στῆθος συμπεπιεσμένον καὶ εἰς τὸ ἀνώ-

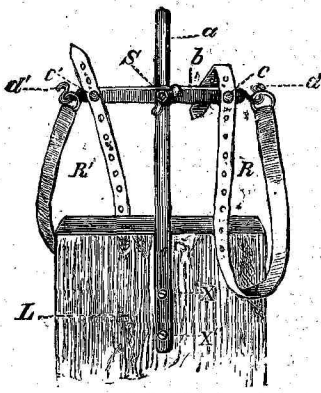
στῆθος καὶ τὸ πρόσωπόν του πρὸς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς τραπέζης. Ὁ ὀρθοστάτης οὗτος τοῦ Σρέμπερ, πιστῶς ἐνταῦθα ἀπεικονιζόμενος διὰ τῶν σχημ. 8 καὶ 9, εἶνε, ὡς πᾶς τις βλέπει, ἀπλουστάτης καὶ εὐμεταχειρίστου μηχανῆς.

Εἰς τὸ χεῖλος τῆς τραπέζης, ἐφ' ἧς μέλλει νὰ ἐργασθῇ τὸ παιδίον, προσηλοῦται στερεῶς σιδηρὰ τις διπλῇ γωνία. Ὁ μαθητὴς λαμβάνει ἤδη σύνθηδες τι ἐδώλιον καὶ κάθηται πρὸ τῆς τραπέζης, τότε δὲ ἡ ἀνερχο-

μένη καὶ κατερχομένη σιδηρὰ ράβδος, ἡ σχῆμα Τ ἔχουσα, προσαρμόζεται διὰ τοῦ κοιλίου εἰς τὸ ἀνάστημα τοῦ παιδίου, οὕτως ὥστε τὸ ἐγκάρσιον ῥαβδίον νὰ ἀντίκταιται ἀκριβῶς κάτωθεν τῆς κλειδός. Ἀμα ὡς λοιπὸν τώρα τὸ παιδίον θελήσῃ νὰ κύψῃ πρὸς τὰ πρόσω, ἡ ράβδος πιέζει αὐτὸ κατὰ τὸ στῆθος καὶ τὸ ἀπωθεῖ εἰς τὴν προτέρην εὐθυτενῇ στάσιν.

Σχῆμ. 9.

Σχῆμ. 10.

Σχῆμ. 11.